

:)))

(Hunicillin, **2010.02.14 22:17**)

Azt ugye észrevetted, hogy istvánvajk előtt nem volt jelentősége, hogy ki a magyarok "királya", mert a magas erkölcsi és vallási színvonalon élő elődeink számára ez formalitás volt, és nem az életüket meghatározó központi elv.

Ráadásul istvánvajk előtt soha nem volt divat a vérrokonok halomra gyilkolása.

Aki még ezt is tudja, hogy Koppány urunk szakrális fejedelem volt, könnyen megérti, miért állt útjában istvánvajknak.

Én jobban hiszek a látóknak, táltosoknak, akik olvassák az Akasha krónikát is.

Egy olyan lény, mint istvánvajk, aki a vendég-, szokás- és más ősi jogokat sárba tiporva orvul ölette meg Koppány urat egy tárgyaláson, amelyre ő maga csalta el, nagyban hozzájárult a magyarság helyzetének fokozódó romlásához, még ha a turáni átoknak nevezett jelenséget nem egymaga váltotta is ki.

Én már az istvánvajk utáni királyokat sem tartom sokra (leszámítva Mátyást és talán még 1-2 királyt) mert már az ő cselekedeteik sem méltóak azokhoz az erkölcsi elvekhez, amelyek a magyarságot hosszú évezredekken keresztül a civilizáció út-törőjévé és terjesztőjévé tették.

Válasz

rocker.44@hotmail.com

(rocker.44@hotmail.com, **2010.02.14 18:52**)

Azt ugye észrevetted Árpád után a Zoltán fejedelmi ágból választottak mindig másik fejedelmet. Később meg királyokat... És Koppány máshova tartozik a Levente ágba.

Válasz

idézet mástól

(>Zoli<, **2010.02.14 14:21**)

"Géza trónra lépésétől Szent István haláláig roppant jelentőségű változás, éles fordulat történt a magyarság életében.

Ha volna (valaha volt) külön magyar naptárunk, időszámításunk, úgy ennek a sorsfordulónak a kezdeti vagy befejező pontját kellene keltezésünk alapjává tennünk.

Hivatalos történeti irodalmunk az óriási horderejű változások lényegét a KERESZTÉNYSÉGRE TÉRÍTÉS és az ÁLLAMALAPÍTÁS fogalmával jelöli meg.

Minden történelmi munka, minden szellemi és álszellemi, társadalmi és áltársadalmi, irodalmi és álirodalmi fórum ezt harsogja, minden sajtótermék ezt sulykolja belénk, mint megdönthetetlen és nyilvánvaló igazságot.

Ha így van, ha valóban így igaz, ha valóban akkor kezdtünk el élni, úgy akkor lettünk azzá, amivé lettünk s ami ma vagyunk.

Az igazsággal olykor nehezebb szembenézni, mint a fényben tobzó nappal.

Mégiscsak meg kell tenni.

Lefejeztek egy nemzetet.

Miként hóhérpallos a hátrakötött kezű, tőkére ráhúzott rabra, úgy zuhant Géza nagyfejedelem kora a magyarságra.

A pallossal lecsapott fej véres labdaként felszökik, elgurul.

A fejtelenné vált test vergődve ráng, mintha belülről valamiféle vihar rázná.

Az üvegesedő szemek még látnak.

A koponyában gondolatok viharzanak.

Elraborták tisztánlátásunkat.

Elraborták a Napot, a Holdat.

Elraborták a Magyarok Istenét.

<http://www.grandpierre.hu/200809/gke09.htm>

Válasz

Nagyon jó írás

(Hunicillin, **2010.02.14 14:12**)

Még többször el kell olvasnom, de csak megerősíti azt, amit az eddigiekből is tudtam, hogy az álmagyar vajk-istván trónbitorló volt. (mellesleg testvér, nemzet és tömeggyilkos is)

Nem véletlen, hogy a római páp féle keresztény egyház judeopápái olyan hősökkel együtt nyilvánították szentté, mint a magyarok százait hitük miatt halálra kínzó gellért "püspök" és más lények.

Lehet, hogy rosszul tudom, de a magyaroknál a fejelem méltóság nem öröklődött apáról fiúra alanyi jogon, királyság pedig hát nem volt.

Szóval istván-vajk nem volt a királyunk törvényesen sem.

Válasz